

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 6

DOM
2014-03-26
Stockholm

Mål nr
M 8898-14

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Statens va-nämnds beslut 2014-08-19 i mål nr Va 34/11, se bilaga A

KLAGANDE

Höglunda Vårdfastigheter AB

Ombud: R P

MOTPART

Alingsås kommun

Ombud: R S

SAKEN

Brukningsavgifter

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten avslår överklagandet.
2. Höglunda Vårdfastigheter AB ska ersätta Alingsås kommun för dess rättegångskostnader i hovrätten med 22 000 kr avseende ombudsarvode. På beloppet löper ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för hovrättens dom till dess betalning sker.

Dok.Id 1195036

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Höglunda Vårdfastigheter AB (bolaget) har yrkat att hovrätten, med ändring av Va-nämndens beslut, ska lämna Alingsås kommuns yrkanden utan bifall. Bolaget har i andra hand yrkat att betalningsskyldigheten under alla förhållanden ska sättas ned till ett belopp som motsvarar 2 000 m³ årlig vattenförbrukning.

Alingsås kommun har bestritt ändring av Va-nämndens beslut.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i hovrätten.

UTVECKLING AV TALAN I HOVRÄTTEN

Bolaget har utöver vad som framfördes vid Va-nämnden i huvudsak anfört följande till stöd för sitt överklagande. I Va-nämndens beslut anges att lantmäteriförrättaren uppenbart hade uppfattningen att servisledningen från fastigheten X till anslutningen på servisledningen som löper genom Y var en del av den allmänna va-anläggningen och att det utgjorde förklaringen till servitutets sträckning, samt innebar att rätten till vatten och avlopp för X därmed var tryggad. Denna slutsats innebär att Va-nämnden ansett att den servisledning som löper genom Y är en del av va-anläggningen, samtidigt som Va-nämnden anger att ledningarna innanför förbindelsepunkten sedan år 1975 tillhör Y. Detta innebär, eftersom X avstyckades först år 2006, att den fastighetens servisledning antingen anslöts till den allmänna va-anläggningen, som då fanns på Y, varför den uppgivna tryggheten fanns, eller så anslöts servisledningen till den privata ledningen på Y och då fanns inte denna trygghet. Va-nämndens bedömning av servisledningen genom Y är motstridig.

Lantmäteriförrättarens subjektiva uppfattning om huruvida servisledningen var en del av den allmänna va-anläggningen eller inte saknar relevans för frågan om det har funnits någon skyldighet för kommunen att inrätta en gemensamhetsanläggning. Förrättarens uppfattning var vidare felaktig. Av förrättningsbeslutet framgår tydligt att

servitutsrätten för vatten och avlopp för X sträcker sig över stamfastigheten Y och fram till kommunens anslutningspunkt. Detta trots vad som framgår av beslutet i övrigt.

Trots att X har servitutsrätt för ledningar för vatten och avlopp ända fram till kommunens anslutningspunkt har kommunen inte föranstaltat om en förbindelsepunkt för X. Varje fastighet har enligt lagen om allmänna vattentjänster rätt till en egen förbindelsepunkt. Alingsås kommun har endast upprättat en förbindelsepunkt för samtliga fastigheter, vid vilken vattenmätaren har placerats, och valt att debitera bolaget i dess egenskap av ägare till Y för allt vatten som passerar genom förbindelsepunkten oavsett om vattnet förbrukas på denna fastighet eller på fastigheterna X, Z eller X1. Bolaget åläggs således ett kollektivt betalningsansvar för flera andra fastighetsägares vattenförbrukning utan laglig grund. Förfarandet strider även mot Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eftersom äganderätten urholkas genom debitering av andras vattenförbrukning. Det finns inte heller något beslut från kommunen om att den ifrågavarande vattenmätaren är en gemensam vattenmätare och inte heller att förbindelsepunkten ifråga är en gemensam förbindelsepunkt.

Va-nämnden anger i sitt beslut att den tidigare ägaren av Y var införstådd med sakernas ordning och debiterade ägaren till X för vattenförbrukningen. Va-nämnden drar därav slutsatsen att bolaget är betalningsskyldigt även för vattenförbrukningen på X. Detta är i sak felaktigt och dessutom ingen grund för betalningsansvar. Sedan X avstyckades år 2006 har både denna fastighet och Y vardera haft en och samma ägare. De i Va-nämndens beslut angivna omständigheterna är således felaktiga, varför slutsatsen om betalningsskyldighet också blir felaktig.

Va-nämndens nedsättning av den fakturerade vattenförbrukningen med en fjärdedel är felaktig eftersom X är en vanlig villafastighet. För ett vanligt villahushåll finns det statistiskt underlag som Va-nämnden borde ha lagt till grund för sin bedömning. Med hänsyn härtill kan man konstatera att någon omfattande onormal

vattenförbrukning inte kan vara hänförlig till X. Som Va-nämnden har kommit fram till ansvarar kommunen för spolposten. Eftersom läckage har skett vid denna bör kommunen ensam stå för den delen av kostnaden. Den nedsättning som skett är således alldeles för liten.

Alingsås kommun har utöver vad som tidigare har anförts tillagt i huvudsak följande. Va-nämnden har bedömt föreliggande fastighets- och ledningsförhållanden korrekt. Bolagets påstående om att kommunen ”borde ha föranstaltat om en gemensamhetsanläggning” saknar grund och relevans i målet. Den jämkning av uppmätt förbrukning som Va-nämnden har beslutat om har skett utifrån mätetal som kommunen redan tidigare har jämkat till bolagets fördel. Alingsås kommun har genom Va-nämndens beslut således fått vidkännas dubbel jämkning av bruksavgifterna. Det finns inte skäl att jämka bruksavgifterna ytterligare.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten har avgjort målet utan huvudförhandling med stöd av 21 § andra stycket lagen (1976:839) om Statens va-nämnd och 50 kap. 13 § andra stycket 2 rättegångsbalken.

Vad klaganden har anförts föranleder inte hovrätten att göra någon annan bedömning än den som Va-nämnden har gjort. Överklagandet ska därför avslås.

Vid denna utgång ska bolaget ersätta Alingsås kommun för dess rättegångskostnader i hovrätten. Hovrätten bedömer att den yrkade ersättningen är skälig.

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 6

DOM

M 8898-14

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 2015-04-23

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Anna Tiberg och Ingrid Åhman, tekniska rådet Mikael Schultz samt tf. hovrättassessorn Rickard Forsgren, referent.

Föredragande har varit Vilma Herlin.